

Η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η εις βάρος της επιβολή περιοριστικών μέτρων από το Συμβούλιο αποτέλεσε κατάφωρη παράβαση υποχρεώσεων που αποσκοπούν στην απονομή δικαιωμάτων σε ιδιώτες και ότι, συνεπώς, υφίσταται εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η εν λόγω παράβαση ήταν η άμεση αιτία σοβαρής υλικής ζημίας και ηθικής βλάβης της ενάγουσας, για την οποία δικαιούται, αντιστοίχως, αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση.

Αγωγή της 20ής Ιανουαρίου 2017 — DQ κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-38/17)

(2017/C 104/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: DQ και δεκατρία άλλα πρόσωπα (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την υπό κρίση αγωγή·
- να υποχρεώσει το εναγόμενο να καταβάλει αποζημίωση ύψους 92 200 ευρώ για την προκληθείσα υλική ζημία·
- να καταδικάσει το εναγόμενο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων στο πλαίσιο της εν λόγω αγωγής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους, οι ενάγοντες προβάλλουν τα εξής:

1. Πρώτον, διάφορα σφάλματα και παραλείψεις της διοικήσεως του εναγομένου που προκάλεσαν υλική ζημία στους ενάγοντες, συνιστάμενη στο σύνολο των δικηγορικών αμοιβών τις οποίες κατέβαλαν, στο πλαίσιο της αιτήσεως που υπέβαλαν στις 24 Ιανουαρίου 2014 για την παροχή βοήθειας δυνάμει του άρθρου 24, εδάφιο 1, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων.
2. Δεύτερον, μη σύννομη συμπεριφορά, και ειδικότερα διαφθορά εις βάρος των συμφερόντων της Ένωσης κατά τις διαδικασίες επιλογής υποψηφίων, καθώς και καταχρηστική συμπεριφορά και ενέργειες εκφοβισμού των εναγόντων εκ μέρους του προϊσταμένου του τμήματός τους, κατά την τρέχουσα άσκηση των καθηκόντων τους.
3. Τρίτον, προσβολή της αξιοπρέπειας των εναγόντων καθώς και της σωματικής και ψυχικής ακεραιότητάς τους, εξαιτίας της εν λόγω συμπεριφοράς, με αρνητικές συνέπειες για την επαγγελματική σταδιοδρομία και τον οικογενειακό βίο τους.
4. Τέταρτον, πρόκληση σε βάρος των εναγόντων πραγματικής και υφιστάμενης υλικής ζημίας, η οποία συνδέεται στενά με την κακόβουλη συμπεριφορά που επέδειξε έναντί τους το Κοινοβούλιο, καθώς και με την πληθώρα των ενεργειών στις οποίες αναγκάστηκαν οι ίδιοι να προβούν, ιδίως όσον αφορά την αναγκαιότητα προσφυγής τους σε δικηγόρο.
5. Πέμπτον, δεν υπήρξε αντίδραση εκ μέρους των ιεραρχικώς προϊσταμένων των εναγόντων, παρά την επείγουσα ανάγκη και τη σοβαρότητα των εκ μέρους τους προβαλλομένων πραγματικών ισχυρισμών. Οι ενάγοντες εκτιμούν ειδικότερα ότι οι συγκεκριμένες περιστάσεις έπρεπε να προκαλέσουν την αντίδραση των ιεραρχικώς προϊσταμένων τους προκειμένου να παύσουν:
 - οι παράνομες ενέργειες·
 - η καταχρηστική συμπεριφορά και οι ενέργειες εκφοβισμού του προϊσταμένου του τμήματός τους καθώς και η μη εύλογη καθυστέρηση λήψεως μέτρων εκ μέρους της διοικήσεως·
 - οι δύσκολες συνθήκες εργασίας τους, κάτι το οποίο θα καθιστούσε δυνατό να αποφευχθεί η συνεχής παρέμβαση του δικηγόρου τους.

6. Έκτον, εξαιρετικές περιστάσεις οι οποίες καθιστούσαν αναγκαία, ακόμη και αναπόφευκτη, την παρέμβαση δικηγόρου για τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εναγόντων και για τη λήψη μέτρων από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή σχετικά με τους προβαλλόμενους εκ μέρους τους ισχυρισμούς περί ηθικής και σεξουαλικής παρενοχλήσεώς τους. Η παρέμβαση του δικηγόρου τους ήταν, επίσης, δικαιολογημένη προκειμένου να διασφαλιστεί ο εμπιστευτικός χαρακτήρας των καταθέσεών τους και να προστατευθούν από αντιφάσεις νομικής φύσεως και από την αμελή συμπεριφορά των ιεραρχικώς προϊσταμένων τους, τούτο δε με σκοπό να αρθούν οι απαράδεκτες συνθήκες εργασίας τους.

Προσφυγή της 20ής Ιανουαρίου 2017 — Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-39/17)

(2017/C 104/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) (Brest, Γαλλία)
(εκπρόσωπος: J. Vanden Eynde, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη και, κατά συνέπεια·
- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 22ας Νοεμβρίου 2016 [C (2016) 7755 τελικό], προκειμένου να γίνει δεκτό το αρχικό αίτημα του προσφεύγοντος, ήτοι: «Προκαταρκτικώς, οι υπογράφωντες ζητούν να τους χορηγηθεί, κατ' εφαρμογήν του κανονισμού 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, πλήρες αντίγραφο του ερωτηματολογίου και των απαντήσεων στις οποίες κάνει αναφορά η Επιτροπή εντός της υπ' αριθ. 2016/C 302/03 γνωστοποιήσεώς της που δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* στις 19 Αυγούστου 2016·»
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, το προσφεύγον προβάλλει, κυρίως, τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από την ύπαρξη υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος για τη γνωστοποίηση των πληροφοριακών στοιχείων που έχουν συλληχθεί. Συγκεκριμένα, κατά την άποψη του προσφεύγοντος, η Επιτροπή εσφαλμένως εκτίμησε ότι το προσφεύγον δεν είχε αποδείξει την ύπαρξη ενός τέτοιου υπέρτερου δημόσιου συμφέροντος, ενώ η ύπαρξη του εν λόγω συμφέροντος αποδεικνύεται βάσει των ευρωπαϊκών Συνθηκών, ήτοι βάσει των άρθρων 10, παράγραφος 3, και 11, παράγραφος 2, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) αλλά και βάσει των άρθρων 15, παράγραφος 1, και 298, παράγραφοι 1 και 2, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), καθώς και βάσει του άρθρου 42 του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι, κατά την άποψη του προσφεύγοντος, οι ευρωπαϊκές Συνθήκες και ο Χάρτης κατισχύουν του κανονισμού 1049/2001. Το προσφεύγον φρονεί ότι ο εν λόγω κανονισμός, ο οποίος επιφέρει νομικούς περιορισμούς στις αρχές της διαφάνειας, της συμμετοχής και της δημοσιότητας, πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται με πολύ περιοριστικό τρόπο, λαμβανομένης υπόψη της χρονολογίας θεσπίσεως των σχετικών νομικών κειμένων και του Χάρτη. Ως εκ τούτου, το προσφεύγον εκτιμά ότι η καθής, αφενός, δεν έπρεπε να εφαρμόσει το γενικό τεκμήριο περί υπέρθεως προσβολής της προστασίας των σκοπών των σχετικών με την έρευνα δραστηριοτήτων στο μέτρο που, στην υπό κρίση υπόθεση, η επίμαχη έρευνα είναι έρευνα εγκάρσιου τύπου, και, αφετέρου, ότι η καθής όφειλε να διαπιστώσει ότι τα κράτη μέλη δεν είχαν υποβάλει αίτημα για τέτοια προστασία.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 41, παράγραφος 2, και 42 του Χάρτη, τα οποία διασφαλίζουν την πρόσβαση στα έγγραφα που αφορούν έναν εκ των ενδιαφερομένων.